

ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ Κ.Ο. ΤΟΥ ΣΥΡΙΖΑ / ΕΚΜ, ΑΛΕΞΗ ΤΣΙΠΡΑ ΣΤΗΝ
ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΗ ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΗ ΤΟΥ ΣΥΡΙΖΑ / ΕΚΜ

30/11 – 2/12

Στάδιο Ειρήνης & Φιλίας

Συντρόφισσες και σύντροφοι,

Ήρθε η ώρα σήμερα να κάνουμε ένα ακόμη βήμα μπροστά.

Είκοσι χρόνια τώρα, όσοι είμαστε εδώ, περπατάμε δίπλα ο ένας στον άλλο.

Στις Ευρωπορείες.

Στις παγκόσμιες ημέρες δράσης και τη Διεθνή Δράση.

Στα τεράστια αντιπολεμικά συλλαλητήρια.

Στο Ελληνικό Κοινωνικό Φόρουμ, στις διαδηλώσεις της Γένοβα, της Φλωρεντίας, της Αθήνας και της Θεσσαλονίκης.

Στην συγκρότηση του ΣΥΡΙΖΑ.

Στις πλατείες της αγανάκτησης.

Στη συγκρότηση του ΣΥΡΙΖΑ- Ενωτικό Κοινωνικό Μέτωπο.

Αυτό όμως το βήμα που κάνουμε σήμερα μαζί, είναι το πιο καθοριστικό.

Σήμερα βάζουμε τις βάσεις για ένα νέο πολιτικό οργανισμό.

Σήμερα συναντιούνται οι κοινωνικές ανάγκες με ένα νέο πολιτικό υποκείμενο, με ένα νέο πολιτικό ριζοσπαστικό πρόγραμμα.

Σήμερα μας δίνεται η ευκαιρία οι δυνάμεις της εργασίας, οι λαϊκές τάξεις και η νέα γενιά να βάλουν τις βάσεις για ένα νέο πολιτικό εργαλείο.

Έναν πολιτικό φορέα που θα τον δημιουργήσουν οι ίδιες, που θα είναι κυρίως δική τους κατάκτηση.

Δική μας υποχρέωση σήμερα, συντρόφισσες και σύντροφοι, αν θέλουμε πραγματικά να εκφράσουμε τον κόσμο που μας πίστεψε και μας στήριξε, είναι να προχωρήσουμε σε ρήξεις και σε οριοθετήσεις.

Να μην είμαστε κατώτεροι των περιστάσεων, αλλά να αφουγκραστούμε τις κοινωνικές ανάγκες.

Αφήνουμε πίσω μας τη γραφειοκρατία και τους μηχανισμούς.

Σιγά -σιγά, με διάλογο και σύνθεση, καταφέραμε όλοι και όλες μαζί να ξεπεράσουμε προκαταλήψεις και στερεότυπα και ό,τι μας καθήλωνε και μας κρατούσε μακριά από τους πολίτες και τις κοινωνικές διεργασίες.

Σήμερα βάζουμε τις βάσεις για έναν πολιτικό οργανισμό σε άμεση και παράλληλη σχέση με τα κοινωνικά κινήματα.

Με τα εργατικά κινήματα, με τα κινήματα αλληλεγγύης, με τα κινήματα της πόλης, με τα κινήματα των γυναικών και της νεολαίας.

Συγκροτούμε ένα κόμμα της κοινωνίας και όχι ένα κόμμα του κράτους και του συστήματος.

Δεν θέλουμε ένα κόμμα που με έφοδο θα καταλάβει το κράτος.

Θέλουμε την ιδεολογική ηγεμονία στο λαό.

Θέλουμε την εξουσία για το λαό.

Θέλουμε ένα κομματικό οργανισμό που η δομή του και οι διαδικασίες του να «καθρεφτίζουν» τον κόσμο της εργασίας και του μόχθου και όχι τον καταμερισμό εργασίας του κράτους και των μηχανισμών του.

Φτιάχνουμε κόμμα εργαζομένων και όχι κόμμα ειδικών.

Όχι έναν φορέα που αντιγράφει το πρόγραμμα και τη δομή του κράτους, αλλά ένα φορέα «των από κάτω», που αλλάζει καθημερινά και αμφισβητεί όλες τις κατεστημένες δομές.

Θέλουμε έναν φορέα που δεν θα είναι απλά μαζικός, αλλά θα είναι φορέας των μαζών του.

Θα απελευθερώνει τη συμμετοχή και τη φαντασία, θα δρα καταλυτικά στην κοινωνική αυτοοργάνωση, δεν θα την φοβάται.

Θα είναι ο φορέας των αδυνάμων.

Ο φορέας όπου θα βρίσκουν στήριξη και έκφραση όλοι οι «χωρίς».

Οι «χωρίς δουλειά», οι «χωρίς ασφάλιση», οι «χωρίς κατοικία», οι «χωρίς αξιοπρέπεια», οι «χωρίς δικαιώματα».

Η νεοφιλελεύθερη πολιτική και η ανθρωπιστική κρίση, έφεραν έτσι τα πράγματα, ώστε σήμερα είναι καθήκον μας να φτιάξουμε έναν φορέα για τους χωρίς δύναμη, για τους χωρίς φωνή.

Για να τους δώσουμε δύναμη, για να τους δώσουμε φωνή.

Συγκροτούμε έναν πολιτικό φορέα δημοκρατικό, συμμετοχικό, ζωντανό.

Έναν φορέα που πρώτα θα δίνει διαρκείς μάχες στο εσωτερικό του για να μην κυριαρχούν γραφειοκρατικές και συντηρητικές δομές.

Που πρώτα θα παλεύει στο εσωτερικό του για να μην νικήσει η συντήρηση, για να μην γίνει ποτέ κατεστημένο.

Και μετά θα παλεύει με τη συντήρηση και τις κατεστημένες αντιλήψεις και στη κοινωνία.

Θέλουμε ένα φορέα πραγματικό «συλλογικό διανοούμενο», με σεβασμό σε όλες τις απόψεις και σε όλα τα μέλη του.

Συγκροτούμε ένα αριστερό ριζοσπαστικό κόμμα.

Που θα είναι δημοκρατικό.

Που θα είναι συλλογικό.

Και αποτελεσματικό.

Χωρίς προσωπικές στρατηγικές.

Ένα κόμμα ανιδιοτελών συντρόφων και συντροφισσών που θέτουν τη συλλογικότητα και την κοινή ευθύνη πάνω από προσωπικές απόψεις, στρατηγικές ή επιδιώξεις.

Θέλουμε ένα κόμμα των μελών του, όχι ένα κόμμα γραφειοκρατών.

Ένα κόμμα που θα συνθέτει τις διαφορετικές απόψεις και θα τις ενοποιεί προς όφελος των κοινωνικών συμφερόντων που συλλογικά εξυπηρετεί.

Και ήρθε η ώρα, συντρόφισσες και σύντροφοι, να κάνουμε το μεγάλο βήμα με αποφασιστικότητα.

Η μοίρα και ο καιρός τό' χουν ορίσει.

Ο λαός μας ακουμπά τις ελπίδες του πάνω μας.

Ας αναλάβουμε με θάρρος τις ευθύνες μας.

Και ας ανταποκριθούμε στο κάλεσμα της ιστορίας.

Και να το ξεκαθαρίσουμε:

Δεν είμαστε απλά αποφασισμένοι να αναλάβουμε την ευθύνη.

Είμαστε έτοιμοι να αναλάβουμε τη ευθύνη.

Σαν έτοιμοι από καιρό.

Αφού οι αναλύσεις και οι προβλέψεις μας εδώ και χρόνια -όπως παραδέχονται όλοι πια εντός και

εκτός Ελλάδας- δικαιώθηκαν πλήρως, μπορούμε να αναλάβουμε την διακυβέρνηση του τόπου.

Μπορούμε όχι να διαχειριστούμε τη μνημονιακή καταστροφή, αλλά να την σταματήσουμε.

Να σταματήσουμε τη καταστροφή και να ανοίξουμε δρόμους δημιουργίας.

Ο κόσμος, οι πολίτες, το έχουν καταλάβει πια αυτό, παρά τη διαρκή και επίμονη προπαγάνδα του συστήματος.

Γιατί το σύστημα από την αρχή της κρίσης επιβάλει μια παράλογη και βάρβαρη πολιτική, χωρίς αιτιολόγηση.

Μόνο με ξόρκια και εκβιασμούς.

Ενώ εμείς αντιμετωπίζουμε τη κρίση με τον ορθό λόγο και την ανάλυση.

Είμαστε σαν τους επιστήμονες τον μεσαίωνα.

Λέμε πράγματα αυτονόητα και μας δικάζουν ως ιεροεξεταστές στα δελτία των ειδήσεων της διαπλοκής.

Όχι δε λέμε ότι η γη γυρίζει, αλλά λέμε κάτι εξίσου αυτονόητο.

Ότι με τη λιτότητα δε βγαίνεις από τη κρίση αλλά βυθίζεσαι ακόμη πιο βαθιά στη καταστροφή.

Ότι η κρίση είναι ευρωπαϊκή.

Ότι η Ελλάδα επιλέχθηκε ως το πειραματόζωο της κρίσης.

Ότι το χρέος δε βγαίνει χωρίς αναδιάρθρωση.

Ότι απαιτείται συνολική ευρωπαϊκή λύση.

Ότι με το ευρώ εκβιάζουν τη κοινωνία να αποδεχτεί τη καταστροφή της, αφού το κόστος για τους εκβιαστές είναι μεγαλύτερο από ότι για τους εκβιαζόμενους.

Και όλα αυτά στηριγμένα στην ανάλυση της πραγματικότητας, και όχι σε προφητείες.

Σήμερα βλέπουμε ότι σιγά σιγά όλα όσα είπαμε, η αφήγησή μας για τη κρίση αλλά και οι προτάσεις μας για την έξοδο από τη κρίση, επιβεβαιώνονται.

Αλλά για τους δογματικούς του νεοφιλελευθερισμού που μας κυβερνούν, όσο η πραγματικότητα τους αμφισβητεί και μας δικαιώνει, τόσο το χειρότερο για τη πραγματικότητα.

Ας το έχουμε αυτό στο μυαλό μας.

Κάποτε κατηγορούσαν την αριστερά για προσήλωση σε δόγματα.

Σήμερα οι δογματικοί είναι απέναντί μας.

Και η αριστερά είναι ανοιχτή στην ανάλυση, στις ιδέες, στον πλουραλισμό, στην ανάλυση του ορθού λόγου.

Και αυτό είναι ένα μεγάλο πλεονέκτημα.

Απέναντί μας έχουμε ένα κλειστό κύκλωμα.

Ένα κατεστημένο που δε μπορεί να παράξει τίποτα καινούργιο, τίποτα δημιουργικό.

Μόνο καταστροφή και φόβο.

Εμείς έχουμε το μεγάλο πλεονέκτημα.

Μπορεί να μην έχουμε τη στήριξη των μέσων, την οικονομική δύναμη και τα μέσα των αντιπάλων μας, αλλά έχουμε τη δύναμη των ιδεών μας. Τη δύναμη της ελπίδας και της δημιουργίας, που είναι ισχυρότερη από αυτή του φόβου και της καταστροφής.

Και κυρίως, έχουμε το δίκιο με το μέρος μας.

Αυτό και μόνο είναι ικανό να μας δώσει τη νίκη.

Ο διαφωτισμός θα νικήσει και θα διαδεχθεί το μεσαίωνα.

Θα αναλάβουμε την ευθύνη διακυβέρνησης της χώρας και, παρά το γεγονός ότι θα γίνει μέσα στις χειρότερες συνθήκες οικονομικής καταστροφής και κοινωνικής διάλυσης, θα τα καταφέρουμε

Είμαστε αναγκασμένοι να πετύχουμε και με τη στήριξη του λαού θα τα καταφέρουμε.

Θα πετύχουμε.

Συντρόφισσες και σύντροφοι,

Από το σύστημα προπαγάνδας του μνημονιακού κατεστημένου, από αυτό το ενιαίο πια κέντρο εκδοτών, καναλαρχών και γραφείων επικοινωνίας των τριών μνημονιακών κομμάτων, το τελευταίο διάστημα εκπορεύεται το ίδιο μονότονο μήνυμα.

Αφού απέτυχαν να μας αντιμετωπίσουν με τις ανιστόρητες θεωρίες τους περί των δύο άκρων, σήμερα μας λένε πως θέλουμε να μοιάσουμε με κομμάτια του πολιτικού συστήματος που σήμερα καταρρέει και με τα κόμματα του χθες.

Όποιοι δεν έχουν καμία επαφή πια με την κοινωνία, ανακαλύπτουν επικοινωνιακά τρικ.

Όποιοι δεν έχουν καμία σχέση με την πραγματικότητα, κάνουν πολύ επιπόλαια ανάγνωση της πραγματικότητας.

Και υποτιμούν βαθιά την νοημοσύνη του ελληνικού λαού.

Ας τους το ξεκαθαρίσουμε λοιπόν, ούτε ανακαίνιση κάνουμε, ούτε η νέα εκδοχή κάποιου άλλου κόμματος είμαστε.

Δεν αντιγράφουμε κομματικά μοντέλα, ούτε καν τα δικά μας.

Δε βαδίζουμε στη πεπατημένη.

Είμαστε «ώριμο τέκνο» μίας νέας εποχής, που οι κοινωνικές τάξεις έρχονται πάλι στο προσκήνιο.

Είμαστε εκφραστές της ιδεολογίας και των αξιών που επέστρεψαν.

Είμαστε η αξιοπρέπεια, η αλληλεγγύη, η εναλλακτική πρόταση.

Ο ΣΥΡΙΖΑ είναι γέννημα μίας εποχής που οι ταξικές και κοινωνικές αντιθέσεις οξύνονται και πολιτικοποιούνται.

Σήμερα μια νέα κοινωνική πραγματικότητα γεννιέται, μέσα από την δεδομένη πλέον κοινωνική εμπειρία ότι τα Μνημόνια και οι πολιτικές τους είναι ταξικές πολιτικές που αποσκοπούν στην εξόντωση της εργασίας, των κοινωνικών δικαιωμάτων και της δημοκρατίας.

Γι' αυτό κι εμείς δεν έχουμε κανένα λόγο να μειώσουμε τον ριζοσπαστισμό μας, χάριν ενός αδιέξοδου εκλογικισμού, ή μιας αποπολιτικοποιημένης ταυτότητας.

Και τους το λέμε για να το εμπεδώσουν.

Δεν θα γίνουμε σαν και αυτούς.

Έχουμε κάθε λόγο, όχι μόνο να μην υποστείουμε αλλά να ενισχύσουμε τον ριζοσπαστισμό μας.

Να τον μετασηματίσουμε σε πολιτικό πρόγραμμα με την ενεργό συμμετοχή των εργαζομένων, και να κερδίσουμε έτσι την πολιτική και ιδεολογική ηγεμονία ακόμα και σε κοινωνικά στρώματα που έβλεπαν την αριστερά με επιφυλακτικότητα ή και εχθρότητα.

Καταλαβαίνουμε αυτήν την επιφυλακτικότητα.

Μέσα σε αυτές τις ραγδαίες εξελίξεις που ανέτρεψαν τις ζωές εκατομμυρίων ανθρώπων.

Σε έναν κόσμο που αλλάζει με ταχύτητα, λες και χάνεται η γη κάτω από τα πόδια μας.

Σε έναν κόσμο που για πρώτη φορά γίνεται ολοένα και χειρότερος για τις επόμενες γενιές.

Σε ένα τρομακτικό πεδίο γεωπολιτικών εξελίξεων γύρω μας.

Κατανοούμε απόλυτα την επιφυλακτικότητα, αλλά και το φόβο των πολιτών για το αύριο.

Τους καλούμε όμως να γίνουν ενεργοί, για να νικήσουμε το φόβο.

Τίποτα καλύτερο δε μπορεί να πετύχουμε για μας και τα παιδιά μας αν παραμείνουμε ανενεργοί και τρομαγμένοι.

Και τους καλούμε να μας εμπιστευτούνε.

Να εμπιστευτούνε πάνω από όλα τη δική τους δύναμη.

Να εμπιστευτούμε μία αριστερή κυβέρνηση. Να εμπιστευτούν μία δημοκρατική κυβέρνηση, μια κυβέρνηση κοινωνικής σωτηρίας.

Γιατί θα είναι η μόνη κυβέρνηση που θα μπορέσει να βάλει τους πολίτες αυτής της χώρας πάνω από τους δανειστές και τους τοκογλύφους.

Τα συμφέροντα του λαού πάνω από αυτά της διαπλοκής

Τις ανάγκες της κοινωνίας και ιδιαίτερα της νέας γενιάς πάνω από τα κέρδη των τραπεζών.

Συντρόφισσες και σύντροφοι,

Την επιφυλακτικότητα την καταλαβαίνουμε.

Ιδίως όταν προέρχεται από μεσοστρώματα που είχαν εγκλωβίσει την αίσθηση του κοινωνικού τους συμφέροντος στις πολιτικές εκφράσεις των συστημικών κομμάτων.

Την εχθρότητα, όμως, και ειδικά την εχθρότητα που προέρχεται από δυνάμεις της αριστεράς, δεν μπορούμε να κατανοήσουμε.

Μας προκαλεί θλίψη και πολλά ερωτηματικά η στάση της ηγεσίας του ΚΚΕ.

Μια στάση που αν είχε διαφοροποιηθεί, έστω στα σημεία, την κρίσιμη περίοδο πριν τις εκλογές του Ιούνη, θα είχε γίνει πράξη η μεγάλη πολιτική ανατροπή προς όφελος των εργαζομένων και του λαού.

Δεν το έκανε. Επέμεινε πεισματικά να βλέπει τον ΣΥΡΙΖΑ ως πρώτο εχθρό, κι όχι το μνημόνιο της βαρβαρότητας.

Πολλοί πιστέψαμε ότι, μετά τις εκλογές, θα συνειδητοποιήσουν τη βαριά ευθύνη απέναντι στην ιστορία, απέναντι στο λαϊκό κίνημα, απέναντι στην ιστορία του ίδιου του ΚΚΕ, που ποτέ δεν έλειψε από τις μεγάλες μάχες του λαού μας.

Διαψευστήκαμε.

Μετά τις εκλογές, μας δίνουν την αίσθηση ότι όχι μόνο δεν επιλέγουν να πάρουν, με τις δικές τους διακριτές θέσεις και την ιστορικότητα τους, μέρος σε αυτή τη μεγάλη διαδικασία λαϊκής χειραφέτησης και πολιτικής ανατροπής που λαμβάνει χώρα στο τόπο μας, αλλά επιλέγουν να στέκονται απέναντι.

Δεν μας ενοχλεί η κριτική. Ιδίως όταν έρχεται από αριστερά μας.

Μας ενοχλεί, όμως, να μας ασκείται κριτική από τα αριστερά μας με τα επιχειρήματα της δεξιάς.

Με τα ξεφτισμένα και φτηνά επιχειρήματα περί λόμπι της δραχμής και περί αδιεξόδου φορολόγησης του μεγάλου κεφαλαίου γιατί θα φύγουν οι επιχειρήσεις.

Μας ενοχλεί και μας πονά ακόμα περισσότερο να βλέπουμε τον κ. Στουρνάρα, τον κ. Σαμαρά και τους βουλευτές της πλειοψηφίας, να χειροκροτούν μέσα στη βουλή την κυρία Παπαρήγα.

Αλλά, ακόμα και αν η ηγεσία του ΚΚΕ φαίνεται να μην κατανοεί την ιστορική περίοδο που

διανύουμε, εμείς από τη μεριά μας θα επιμείνουμε – πρέπει να επιμείνουμε – στη γραμμή της ενότητας των δυνάμεων της αριστεράς, στη γραμμή της ενότητας των λαϊκών δυνάμεων.

Ξέρουμε ότι έχουν βρεθεί σε δύσκολη θέση, άλλωστε και εμείς έχουμε περάσει πολλές τέτοιες δύσκολες στιγμές.

Δεν επιχαίρουμε για αυτό.

Από την ηγεσία του ΚΚΕ δεν περιμένουμε ούτε να παραδεχθεί λάθη, ούτε να υποστηρίξει τις θέσεις μας.

Από την ηγεσία του ΚΚΕ, ένα πράγμα περιμένουμε: Να μην αφήνει την εργατική τάξη και τους εργαζόμενους της χώρας βορά στα χέρια του Σαμαρά, του Βενιζέλου και της Μέρκελ.

Και από τους χιλιάδες κομμουνιστές που το ακολουθούν, να συμβάλλουν στους κοινού ταξικούς αγώνες, σε ένα μέτωπο κοινωνικό και πολιτικό, σε ένα μέτωπο λαϊκής ενότητας για να αποκρούσουμε τη βαρβαρότητα του μνημονίου.

Συντρόφισσες και σύντροφοι,

Οι τελευταίες εξελίξεις στο Eurogroup δεν έδωσαν οριστική διέξοδο στο ζήτημα του χρέους.

Ούτε φυσικά θα μπορούσαν.

Ήταν μία απόφαση χωρίς λύση.

Ήταν πάλι μία άλυτη «μαθηματική εξίσωση», την ώρα που όλοι πια ξέρουν πως το πρόβλημα είναι «πολιτική εξίσωση».

Φυσικά, η τρίτη κυβέρνηση του μνημονίου, η κυβέρνηση των 20 δις μέτρων και της ομηρίας μέχρι το 2040, που από χτες είναι και κυβέρνηση συγκάλυψης των σκανδάλων, αυτήν την πολιτική εξίσωση δεν μπορεί να την λύσει.

Η απόφαση του Eurogroup – που πανηγυρίζουν και θριαμβολογούν- είναι γεμάτη παγίδες και γκρίζες ζώνες.

Οι τράπεζες, που περιμένουν τα κεφάλαια που θα αντικαταστήσουν τις ζημιές του PSI, κεφάλαια 50 δις που θα φορτωθούν οι έλληνες φορολογούμενοι, θα ζητήσουν επιπλέον χρήματα, για να καλύψουν τις ζημιές από τα ομόλογα που θα πουλήσουν.

Και οι χαμένοι θα είναι για μια ακόμα φορά τα ασφαλιστικά ταμεία, η περιουσία των οποίων απειλείται και με δεύτερο δραστικό κούρεμα και λεηλασία.

Και ύστερα ξέρουμε όλοι τι θα γίνει.

Θα έρθουν τα νέα μέτρα για ακόμα μεγαλύτερες περικοπές στις συντάξεις πείνας.

Για ολοκληρωτική εξαφάνιση των κοινωνιών υπηρεσιών, ώστε να καλυφθεί η νέα απόκλιση από

τους στόχους.

Ο κ. Στουρνάρας, υπαινισσόμενος μια νέα ληηλασία των ασφαλιστικών ταμείων μίλησε για μια ακόμη φορά για πατριωτικό καθήκον.

Αποτελεί τουλάχιστον πρόκληση να μιλάνε για πατριωτικό καθήκον οι εντολοδόχοι της τρόικας.

Οι αυτουργοί της τεράστιας κοινωνικής καταστροφής, που εδώ και δύομισι χρόνια συντελείται στην χώρα μας.

Αυτοί που καταστρέφουν τις εργασιακές σχέσεις.

Αυτοί που διαλύουν τον κοινωνικό ιστό.

Αυτοί που ξεπουλάνε την δημόσια παρουσία.

Αυτοί που, ενώ υποτίθεται ότι διαπραγματεύονται, αποδέχονται και υλοποιούν αδιαμαρτύρητα ακόμα και την πιο παράλογη, την πιο εξευτελιστική απαίτηση των γραφειοκρατών της τρόικας.

Η βιωσιμότητα του ελληνικού χρέους είναι περισσότερο αβέβαιη από ποτέ.

Αυτό που παραμένει βέβαιο είναι ότι ο ελληνικός λαός εξωθείται στην φτώχεια και τη δυστυχία, χωρίς να υπάρχει τέλος.

Η ελληνική κυβέρνηση στη πραγματικότητα δε κυβερνά, παριστάνει ότι κυβερνά.

Ακολουθεί πιστά την γραμμή «ό,τι πουν οι δανειστές».

Ο κ. Σαμαράς παριστάνει το πρωθυπουργό, έχοντας παραδώσει τα κλειδιά στην τρόικα.

Και οι υπουργοί, όπως και οι ίδιοι ομολογούν, απλά καλούνται να υπογράψουν διατάγματα και νόμους που άλλοι ετοιμάζουν.

Ο κυβερνητικός συνασπισμός εξάρτησε την πορεία του από την εύνοια των δανειστών μας.

Σήμερα το πληρώνει ακριβά.

Η μεγάλη πλειοψηφία του λαού βλέπει πλέον καθαρά πόσο ψεύτικες ήταν οι υποσχέσεις της επαναδιαπραγμάτευσης και της απαγκίστρωσης.

Τον Ιούνιο η χώρα, και όχι ο ΣΥΡΙΖΑ, έχασε μια μεγάλη ευκαιρία.

Ο φόβος νίκησε οριακά την ελπίδα.

Τώρα πια, όμως, ο φόβος άλλαξε στρατόπεδο.

Έφυγε από το λαό που δεν έχει πια τίποτα παραπάνω να φοβηθεί και πέρασε σε αυτούς που τον τρομοκράτησαν

Ο φόβος πέρασε στους κυβερνητικούς εταίρους και τους δανειστές.

Σε αυτούς που συναντήθηκαν τον Ιούνη με έναν και μοναδικό στόχο:

Να ανακόψουν την νίκη του ΣΥΡΙΖΑ και την καταγγελία του Μνημονίου.

Να εμποδίσουν τον λαό να σηκώσει κεφάλι, απέναντι σε μια πολιτική που καταστρέφει τη χώρα.

Αλλά ίσως αυτό να ήταν τελικά το μοιραίο τους λάθος.

Εξάντλησαν όλα ξόρκια και τα επιχειρήματα του τρόμο τον Ιούνη.

Είπαν ψέματα.

Έθεσαν ξανά και ξανά εκβιασμούς που τους ακύρωσε η ίδια η ζωή.

Και τώρα τα όπλα τους εξαντλήθηκαν.

Ο βασιλιάς είναι γυμνός.

Τη δόση δε την πήραμε ούτε το καλοκαίρι, ούτε τον Οκτώβρη, ούτε στις 16 Νοέμβρη- κι όμως δεν χρεοκοπήσαμε.

Τη δόση δε την πήραμε, και κυβέρνηση δεν ήταν ο ΣΥΡΙΖΑ.

Οι μικρές επιχειρήσεις έκλεισαν και οι μεγάλες έφυγαν από τη χώρα, και κυβέρνηση δεν ήταν ο ΣΥΡΙΖΑ.

Οι μισθοί και οι συντάξεις λεηλατήθηκαν και οι καταθέσεις των μεσαίων στρωμάτων εξαντλήθηκαν και κυβέρνηση δεν ήταν ο ΣΥΡΙΖΑ.

Η καταστροφή είναι εδώ, και δεν την έφερε η μεγάλη πολιτική αλλαγή και η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ.

Την έφερε το μνημόνιο και η τρικομματική κυβέρνηση, την έφεραν αυτοί που υποτίθεται ότι μας σώζουν τρία χρόνια τώρα.

Αυτό λοιπόν ήταν το μοιραίο τους λάθος.

Για να κρατήσουν με δόντια το διεφθαρμένο πολιτικό σύστημα στην εξουσία, ανέκοψαν οριακά τη νίκη μας τον Ιούνη.

Τα έδωσαν όλα και τώρα πια δεν τους πιστεύουν ούτε οι βουλευτές τους.

Τα έδωσαν όλα για να αποφύγουν την οριακή μας νίκη τον Ιούνη και δεν συνειδητοποίησαν ότι έτσι ανοίγουν το δρόμο για μια ευρεία και συντριπτική νίκη, που έρχεται.

Έρχεται, και κανείς πια δε μπορεί να τη σταματήσει.

Έρχεται η μεγάλη νίκη του λαού μας, που θα δώσει για πρώτη φορά στον τόπο αριστερή κυβέρνηση.

Αριστερή στο πρόγραμμα, ριζοσπαστική στις παρεμβάσεις, μα πάνω από όλα κυβέρνηση λαϊκής ενότητας και κοινωνικής σωτηρίας.

Και όσο μεγαλύτερη θα είναι η νίκη και η νέα κυβερνητική πλειοψηφία, τόσο μεγαλύτερη θα είναι και η δυνατότητά μας να διαπραγματευτούμε, να διεκδικήσουμε, να πετύχουμε.

Και ας το συνειδητοποιούμε όλοι.

Με τον ΣΥΡΙΖΑ στην κυβέρνηση και το λαό στους δρόμους, να διεκδικεί και να αγωνίζεται, δεν υπάρχει σενάριο καταστροφής.

Σενάριο καταστροφής είναι το μνημόνιο και όσα ζούμε σήμερα.

Εμείς ερχόμαστε για να διαχειριστούμε μαζί με το λαό την κοινωνική χειραφέτηση, την αλλαγή, τη σωτηρία, όχι την καταστροφή.

Όσοι επεξεργάζονται σενάρια διαχείρισης της καταστροφής, τους ευχαριστούμε ιδιαίτερα για τη συνεισφορά τους, αλλά καλύτερα να απευθυνθούν στο κο Σαμαρά.

Άλλωστε, τόσο καιρό, μόνο το δικό του σχέδιο και τη δική του επικοινωνιακή στρατηγική ενισχύουν.

Γιατί συγκριτικό πλεονέκτημα δικό μας είναι η δημιουργία, όχι η καταστροφή.

Συγκριτικό πλεονέκτημα δικό μας είναι η ελπίδα, η αισιοδοξία, όχι ο φόβος και η μιζέρια.

Οι λαοί δεν εξηγείρονται από την απαισιοδοξία της σκέψης, αλλά από την αισιοδοξία της βούλησης.

Όταν όμως πάρουν τα πράγματα στα χέρια τους δεν αλλάζουν μόνο οι συσχετισμοί. Αλλάζουν όλα.

Κοιτάξτε τι γίνεται σε όλη την Ευρώπη. '

Όλοι έχουν στραμμένα τα μάτια τους πάνω μας.

Όλοι περιμένουν εμείς να γίνουμε η σπίθα που θα βάλει φωτιά στον κάμπο.

Που θα παρακινήσει τους λαούς να ξεσηκωθούν.

Που θα δώσει το παράδειγμα της μεγάλης αλλαγής.

Τίποτα δε θα είναι το ίδιο στην Ευρώπη μετά από μια μεγάλη συντριπτική νίκη του λαού μας στην Ελλάδα.

Από πειραματόζωο της κρίσης θα γίνουμε ο εμβρυολικός προοδευτικών αλλαγών και ανατροπών, προς όφελος των λαών σε όλη την Ευρώπη.

Αρκεί να το πιστέψουμε και, κυρίως, αρκεί σε κάθε μας βήμα να έχουμε το λαό ενεργό πρωταγωνιστή.

Εμείς δε ζητάμε από το λαό να μας αναθέσει την εργολαβία της σωτηρίας.

Ζητάμε συμμετοχή και αγώνα.

Ζητάμε μαζί να ανατρέψουμε το κατεστημένο και τη κυβέρνηση του μνημονίου και μαζί να ξαναχτίσουμε την Ελλάδα της δικαιοσύνης, της προκοπής και της δημιουργίας.

Συντρόφισσες και σύντροφοι,

Με τη πανελλαδική μας Συνδιάσκεψη και την πορεία προς το πρώτο μας συνέδριο, φιλοδοξούμε να ανοίξουμε έναν νέο πολιτικό κύκλο στο τόπο μας.

Κλείνει ο κύκλος της μεταπολίτευσης και των αδικαιώτων αιτημάτων και προσδοκιών της.

Ανοίγει ένας νέος κύκλος, με το πέρας της μνημονιακής καταστροφής, με εξίσου μεγάλες προσδοκίες και ελπίδες.

Αναλαμβάνουμε την ιστορική προσπάθεια να τις δικαιώσουμε.

Αλλά ας έχουμε στο νου μας :

Δεν μας χρωστά τίποτε η ιστορία.

Εμείς χρωστάμε, χρωστάμε στους ανθρώπους μας, στους άντρες και τις γυναίκες, στους ανώνυμους αγωνιστές που έγραψαν ιστορία.

Σε όσους και όσες συγκρότησαν το εργατικό και λαϊκό κίνημα των αρχών του 20ου αιώνα, που έβαλαν τις βάσεις του συνδικαλιστικού κινήματος.

Στις δυνάμεις της εργασίας, των μεγάλων εργατικών εξεγέρσεων για δωρο, για αξιοπρεπή δουλειά και μισθούς.

Χρωστάμε σε αυτούς που έγραψαν ιστορία με τους μεγάλους αγώνες για δημοκρατία και εθνική ανεξαρτησία, σε όσους και όσες δημιούργησαν με αίμα την εποποιία της εθνικής αντίστασης.

Σε όσους δεν λύγισαν από την εκδικητική manía του μετεμφυλιακού κράτους, από τις εξορίες και τα ξερονήσια.

Σε όσους συγκρότησαν την μεγάλη παράταξη της Αριστεράς, την ΕΔΑ, που έγινε αξιωματική αντιπολίτευση το 1958 επειδή έγινε ένα με την εργατική τάξη και το λαϊκό κίνημα, αλλά κυρίως επειδή πίστεψε στην ενότητα των αριστερών και προοδευτικών δυνάμεων.

Συντρόφισσες και σύντροφοι.

Χρωστάμε πολλά, στη γενιά του 114 και του ανένδοτου αγώνα.

Σε όσους και όσες αντιστάθηκαν στην ξενοκίνητη χούντα και τον ιμπεριαλισμό, στην γενιά του Πολυτεχνείου, σε αυτούς που δεν εξαργύρωσαν τίποτε.

Χρωστάμε πολλά στις δυνάμεις της αριστεράς, ακόμα και αν αυτές κατακερματίστηκαν.

Στους ανιδιοτελείς συντρόφους του ΚΚΕ, που πάντα ήταν στην πρώτη γραμμή του αγώνα.

Στις δυνάμεις της κομμουνιστικής ανανέωσης του 68 και το ΚΚΕ εσωτερικού.

Σε όσους και όσες συγκρότησαν μικρότερες αλλά εξίσου μαχητικές ομάδες στην αριστερά.

Χρωστάμε, συντρόφισσες και σύντροφοι στις σοσιαλιστικές δυνάμεις και τις δυνάμεις της σοσιαλδημοκρατίας που από το 1975 μέχρι και το 2010, άλλοι νωρίτερα, άλλοι αργότερα, αρνήθηκαν να μεταλλαχτούν και να εξαργυρώσουν τις ιδέες τους, εντασσόμενοι στο σύστημα διαπλοκής και διαφθοράς, κάτω από την σκέπη του νεοφιλελευθερισμού.

Χρωστάμε στους μεγάλους θεωρητικούς και τις αναλύσεις τους, στους πραγματικούς διανοούμενους, τον Καστοριάδη, και τον Πουλαντζά που μας έμαθε ότι «Ο σοσιαλισμός ή θα είναι δημοκρατικός ή δεν θα υπάρξει»

Χρωστάμε σε όσους δημιούργησαν και γιγάντωσαν τα νέα κοινωνικά και οικολογικά κινήματα, για την υπεράσπιση των δικαιωμάτων και του περιβάλλοντος.

Χρωστάμε στη γενιά των αγωνιστών της Γένοβα, του Ελληνικού Κοινωνικού Φόρουμ.

Χρωστάμε σε όσους και όσες κράτησαν ζωντανό το κομμάτι της ριζοσπαστικής αριστεράς και της αριστερής νεολαίας, την ώρα που όλο το σύστημα επιχειρούσε να το απαξιώσει, και να το εξαφανίσει πολιτικά και κοινοβουλευτικά.

Χρωστάμε σε όσους πίστεψαν στην ενότητα της αριστεράς και έφτιαξαν το Χώρο Διαλόγου και Κοινής Δράσης και, αργότερα, τον ΣΥΡΙΖΑ, σε δύσκολα χρόνια.

Δύσκολα χρόνια, συντρόφισσες και σύντροφοι, με ένα συμπέρασμα να μένει σε όλους μας παρακαταθήκη:

Μπορούμε να αλλάξουμε τον κόσμο με λυτρωτικές ιδέες και αξίες.

Στους ίδιους ανθρώπους που τη μια μας λένε πως η Ιστορία τελείωσε και την άλλη προσπαθούν να ξαναγράψουν την Ιστορία κατά πώς βολεύει τον εξουσιαστικό τους μηχανισμό, ένα έχουμε να πούμε.

Αυτή η Ιστορία δεν παραχαράσσεται, δεν ξαναγράφεται, δεν πλαστογραφείται.

Είναι η ιστορία της χώρας, είναι η ιστορία εκατομμυρίων ανθρώπων, είναι όλες οι αγωνιστικές παραδόσεις του λαού μας για ελευθερία, δημοκρατία, λαϊκή κυριαρχία, αλληλεγγύη και

δικαιοσύνη.

Και το ξαναλέμε σε όσους μας πολέμησαν λυσσαλέα τα τελευταία χρόνια, για να μην τρέφουν αυταπάτες.

Με την ιστορία και τους ανθρώπους που κουβαλάμε μέσα μας, δεν θα τα καταφέρουν ποτέ.

Η φωνή μας ξεκίνησε από πολύ μακριά, θα πάει πολύ μακριά.

Όσοι πίστεψαν πως θα ξεμπερδέψουν έτσι εύκολα με την ιστορία, με τις ιδεολογίες και τις αξίες, διάβασαν λάθος τα σημεία των καιρών.

Υποτάχτηκαν ευχαρίστως στην ζούγκλα του νεοφιλελευθερισμού, όταν εμείς πήγαμε κόντρα στο ρεύμα.

Υποτάχτηκαν στην ασυδοσία της αγοράς, όταν εμείς είπαμε «οι άνθρωποι πάνω από τα κέρδη».

Ασχολήθηκαν με το χρηματιστήριο αξιών, με έδρα την Σοφοκλέους και έγνοια την πορεία των μετοχών.

Εμείς μείναμε πιστοί στο σύστημα αξιών και ιδεών, με έδρα την κοινωνία και έγνοια τους αδύναμους και τα λαϊκά στρώματα.

Αυτοί μιλάγανε για «εκσυγχρονισμό» και «διαρθρωτικές αλλαγές» και εννοούσαν τη πλήρη υποταγή τις πολιτικής και της κοινωνίας σε αγοραίες αξίες.

Εμείς μιλάγαμε για τις μεγάλες δημοκρατικές μεταρρυθμίσεις και τις θεσμικές αλλαγές που θα προστάτευαν τον άνθρωπο και την δημοκρατία.

Το μόνο που κατάφεραν ήταν να ισοπεδώσουν όλα τα κοινωνικά και εργασιακά δικαιώματα, να στρώσουν το χαλί στους κερδοσκόπους και τους κρατικοδίαιτους επιχειρηματίες.

Αυτοί μιλάγανε για την «ισχυρή Ελλάδα» των μεγάλων έργων και της Ολυμπιάδας.

Εμείς μιλάγαμε για την ισχυρή κοινωνία, πήγαμε κόντρα στο μοντέλο ανάπτυξης που μας οδήγησε στη κρίση.

Το μόνο που κατάφεραν να κάνουν πιο ισχυρό, ήταν η διαπλοκή και η διαφθορά, το μόνο που κατάφεραν να φέρουν πιο κοντά ήταν η χρεοκοπία.

Αυτοί μιλάγανε για την οικονομία της αγοράς και επέβαλλαν την δικτατορία των αγορών.

Εμείς μιλάγαμε για την οικονομία των αναγκών.

Το μόνο που κατάφεραν είναι να συντηρήσουν ένα οικονομικό και πολιτικό σύστημα, με μόνο σκοπό να εξαφανίσουν κάθε εργατικό και ασφαλιστικό δικαίωμα.

Και μετά παρέδωσαν τη χώρα δεμένη χειροπόδαρα στους τοκογλύφους.

Αυτοί ειρωνευόντουσαν τις συνιστώσες του ΣΥΡΙΖΑ, αδυνατώντας να καταλάβουν ότι αυτό που θεωρούσαν μειονέκτημα, ήταν τότε το μεγαλύτερο πλεονέκτημα μας.

Η ενότητα, η πολυφωνία, η κοινή δράση.

Και όταν ο κόμπος έφτασε στο χτένι και η αδικία, η βαρβαρότητα έγινε καθεστώς όλη η ελληνική κοινωνία, αναγνώρισε στην εξεγερμένη αξιοπρέπεια της, ένα σύμμαχο.

Τον ΣΥΡΙΖΑ Ενωτικό Κοινωνικό Μέτωπο.

Οι χιλιάδες απεργοί και διαδηλωτές, τα εκατομμύρια των αγανακτισμένων και αποφασισμένων στις πλατείες, οι άνεργοι και οι απολυμένες, η νέα γενιά.

Όλοι ταυτίστηκαν, στήριξαν και έκαναν αξιωματική αντιπολίτευση τον ΣΥΡΙΖΑ Ενωτικό Κοινωνικό Μέτωπο.

Όλη η κοινωνία δικαίωσε αυτή τη ριζοσπαστική φωνή.

Όλη η κοινωνία μαζί, γκρέμισε τον Μάη και τον Ιούνιο το πελατειακό, διεφθαρμένο σύστημα διαπλοκής.

Απαξίωσε τους μηχανισμούς προπαγάνδας και τρομοκρατίας.

Απαξίωσε τους οργανικούς διανοούμενους του συστήματος, τις ακριβοπληρωμένες πένες που πίστευαν πως το δόγμα του σοκ και ο γκεμπελισμός του «δεν υπάρχει εναλλακτική λύση», θα τους καθιστούσε παντοδύναμους.

Απαξίωσε τα κόμματα του και το πολιτικό προσωπικό του χρεοκοπημένου πολιτικού συστήματος που παραδόθηκε στους πιστωτές και ανέδειξε εμάς σε δύναμη ελπίδας για τη αλλαγή και τη σωτηρία του τόπου.

Συντρόφισσες και σύντροφοι.

Σήμερα ήρθε η ώρα όλοι μαζί να κάνουμε το επόμενο μεγάλο βήμα.

Για το νέο κόμμα της αριστεράς και των δημοκρατικών δυνάμεων.

Για το νέο κόμμα του σοσιαλισμού του 21ου αιώνα.

Δε μας καλεί σε αυτή την επιλογή κάποια κομματική σκοπιμότητα.

Μας καλεί η ιστορία.

Δε μας δίνει εντολή κάποια γραφειοκρατική νομενκλατούρα.

Μας δίνουν εντολή το ένα εκατομμύριο εξακόσιες χιλιάδες ψηφοφόροι μας.

Και οι ακόμα περισσότεροι που πλέον κατάλαβαν ότι είμαστε η ελπίδα για το αύριο.

Είναι χρέος μας να προχωρήσουμε.

Το χρωστάμε σε όσους δεν πρόλαβαν να δουν την δικαίωση των αγώνων ενός αιώνα.

Το χρωστάμε στη νέα γενιά και στα παιδιά μας.

Για να μη ζήσουν την κόλαση του νεοφιλελευθερισμού σε μία χώρα-αποικία χρέους, που θα ξεπληρώνουν οι τρεις επόμενες γενιές.

Εμπρός, λοιπόν, συντρόφισσες και σύντροφοι.

Ας κάνουμε αποφασιστικά το βήμα.

Το αύριο είναι βιαστικό και πεισματάρικο.

Δε μπορεί να περιμένει.

Το αύριο ξεκινά από σήμερα.

Ας το ακολουθήσουμε με αποφασιστικότητα.